

TOELICHTING

VAN HET

ONTWERP BESTEMMINGSPLAN

PARAPLUBESTEMMINGSPLAN DRINKWATERBESCHERMINGSZONE

GEMEENTE ALTENA

Opdrachtnummer : 84.52
IDnr. : NL.IMRO.1959.AltBP147PluDrinkzo-ON01
Datum : november 2023
Versie : 3
Auteurs : mRO b.v.
Vastgesteld d.d. :

INHOUD VAN DE TOELICHTING

1	INLEIDING	3
1.1	Aanleiding en doel	3
1.2	Ligging en begrenzing plangebied.....	5
1.3	Opzet van de toelichting.....	6
2	DRINKWATERBESCHERMINGSZONES IN ALTENA.....	7
2.1	Inleiding.....	7
2.2	Wet- en regelgeving en beleid.....	7
2.3	Oppervlaktewaterwinning en drinkwaterbeschermingszone Brakel	12
2.4	Oppervlaktewaterwinning en drinkwaterbeschermingszone Brabantse Biesbosch.....	15
2.5	Borging drinkwaterbeschermingszones in parapluplan.....	17
3	MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN	22
4	JURIDISCHE ASPECTEN	23
4.1	Algemeen	23
4.2	Verbeelding	23
4.3	Regels.....	23
5	UITVOERBAARHEID	25
5.1	Economische uitvoerbaarheid.....	25
5.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid.....	25

Bijlagen

1. Nota van inspraak en wettelijk vooroverleg

1 INLEIDING

1.1 AANLEIDING EN DOEL

In de gemeente Altena zijn twee innamepunten aanwezig voor oppervlakte-waterwinning ten behoeve van de drinkwatervoorziening. Eén innamepunt ligt in de Afgedamde Maas nabij Brakel, het Pompstation Brakel van drinkwaterbedrijf Dunea Duin & Water (hierna: Dunea). Het water dat hier uit de Afgedamde Maas wordt ingenomen, wordt na transport en voorzuivering gebruikt als infiltratiewater in de duinen van Zuid-Holland. Vervolgens vindt verdere zuivering, transport en distributie als drinkwater plaats. Het andere innamepunt bevindt zich in de Amer nabij de Biesbosch. Dit betreft het Pompstation Brabantse Biesbosch van waterbedrijf Evides (hierna: Evides). Het water dat hier uit de Amer (onderdeel van de Bergsche Maas) wordt ingenomen, wordt in de Biesbosch voorgezuiverd. Vervolgens wordt het water getransporteerd voor verdere zuivering en distributie als drink- en industriewater in Zuidwest-Nederland.

In het Nationaal Water Programma 2022-2027 (en diens voorganger het Beheer- en ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2016-2021) zijn voor de innamepunten Brakel en Brabantse Biesbosch beschermingszones aangewezen. Deze zones zijn gericht op het voorkomen en beheersen van incidenten en calamiteiten. De grenzen van de beschermingszones zijn bepaald op basis van een 6 uren reactietijd. Als een calamiteit optreedt binnen de beschermingszone, kan de verontreiniging binnen 6 uur bij het innamepunt zijn en daarmee een risico vormen voor de waterwinning.

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) stelt eisen aan de bescherming van drinkwaterbronnen. Deze eisen zijn in Nederland vastgelegd in de Waterwet en het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009 (Bkmw 2009). Daarnaast hebben bestuursorganen op grond van de Drinkwaterwet een zorgplicht voor het duurzaam veiligstellen van de openbare drinkwatervoorziening. In dit kader zijn voor de bescherming van beide oppervlaktewaterwinningen in opdracht van Rijkswaterstaat zogenoemde gebiedsdossiers opgesteld, het 'Gebiedsdossier Oppervlaktewaterwinning Brakel' en het 'Gebiedsdossier Brabantse Biesbosch'. In deze gebiedsdossiers zijn in een gezamenlijk proces met belanghebbenden, waaronder de gemeente Altena, de risico's voor beide oppervlaktewaterwinningen in beeld gebracht. Hiermee bieden de dossiers inzicht in de opgave voor partijen om de winningen duurzaam veilig te stellen. Deze opgave vormt de basis voor te nemen maatregelen die tot doel hebben om deze risico's te beheersen of te reduceren, zodat de inname van oppervlaktewater zo min mogelijk belemmerd wordt. De maatregelen zijn voor beide winningen in een uitvoeringsprogramma opgenomen, het 'Uitvoeringsprogramma oppervlaktewaterinnamepunt Brakel 2022-2027' en het 'Uitvoeringsprogramma oppervlaktewaterwinningpunt Brabantse Biesbosch 2022-2027'. De gebiedsdossiers en uitvoeringsprogramma's vormen zo een instrument om de doelen van de Kaderrichtlijn Water voor drinkwaterbronnen te realiseren en dragen tevens bij aan de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening conform de Drinkwaterwet.

In de gebiedsdossiers is onderscheid gemaakt in incidentele en structurele risico's voor de waterkwaliteit ter plaatse van de innamepunten waardoor de openbare drinkwatervoorziening in gevaar kan komen. Er is sprake van een incidenteel risico als het geconstateerde risico ertoe kan leiden dat de inname (tijdelijk) moet worden gestaakt. Het kan hierbij gaan om 'incidenten' (zoals calamiteiten), maar ook om

tijdelijke activiteiten (bijvoorbeeld baggerwerk). Er is sprake van een structureel risico als de doelen (normen) voor de waterkwaliteit uit het Bkmw niet worden gehaald, of als in of langs de beschermingszone specifieke activiteiten plaatsvinden die een risico vormen voor het niet voldoen aan deze normen. Structurele risico zijn dus risico's die gerelateerd zijn aan het gebruik van de rivier of omgeving.

Eén van die structurele risico's hangt samen met de ontwikkelingen die in het gebied plaatsvinden, zoals ruimtelijke plannen en de uitvoering van werken en werkzaamheden. Voorbeelden van deze laatste categorie zijn bijvoorbeeld verondieping van wateren en werken in het kader van de recreatievaart. Beheersing van deze risico's moet veelal aan de voorkant plaatsvinden, bij plantoetsing of vergunningverlening. De eerste opgave is bewustzijn van de drinkwaterfunctie. In veel ruimtelijke plannen, zoals bestemmingsplannen, zijn de oppervlaktewaterwinning en/of de beschermingszones voor de innamepunten niet specifiek benoemd, waardoor het risico bestaat dat er een te laat bewustzijn is van deze functie. Ook in de gemeente Altena zijn deze beschermingszones niet in de bestemmingsplannen vastgelegd. Eén van de opgaven/maatregelen die in de gebiedsdossiers en uitvoeringsprogramma's is opgenomen is dat de beschermingszones in ruimtelijke plannen moeten worden geborgd. Door verankering van de beschermingszone in ruimtelijke plannen, wordt het waterkwaliteitsbelang onder de aandacht gebracht bij vergunningverlening en alle procedures waarbij ruimtelijke ontwikkelingen spelen. Doel van deze maatregel is het borgen van bewustwording rondom waterkwaliteit binnen de beschermingszone, maar ook het voorkomen van ongewenste en/of niet gereguleerde ruimtelijke ontwikkelingen die negatieve effecten kunnen hebben op de waterkwaliteit van het rivierwater. De gemeente Altena is voornemens om uitvoering te geven aan deze maatregel door de drinkwaterbeschermingszones planologisch-juridisch te verankeren in het bestemmingsplan.

Concreet betekent dit dat de geldende bestemmingsplannen ter plaatse van de drinkwaterbeschermingszones moeten worden herzien om de zones daarin op te nemen. Het voorliggende paraplubestemmingsplan dient hiertoe. Ter plaatse van de beschermingszones gelden thans meerdere bestemmingsplannen. Om te voorkomen dat al deze ruimtelijke plannen afzonderlijk integraal moeten worden herzien, wordt de planologisch-juridische verankering van de beschermingszones geregeld middels een zogeheten paraplubestemmingsplan. Met het parapluplan worden in alle geldende ruimtelijke plannen, voor zover gelegen binnen het plangebied van het parapluplan, tegelijkertijd de verbeelding en regels aangepast om de beschermingszones daarin vast te leggen. Een paraplubestemmingsplan moet worden gezien als een plan dat als een paraplu over andere, reeds bestaande bestemmingsplannen heen hangt. Het parapluplan bepaalt dat de verbeelding van de geldende ruimtelijke plannen wordt aangevuld met een aanduiding voor de beschermingszones. Daarnaast regelt het parapluplan dat de regels van de geldende ruimtelijke plannen worden aangevuld met regels voor de beschermingszones die in het parapluplan zijn opgenomen. De verbeelding en regels van het parapluplan zijn van toepassing op alle ruimtelijke plannen van de gemeente Altena binnen het plangebied van het parapluplan die vastgesteld zijn op het moment van inwerkingtreding van het parapluplan.

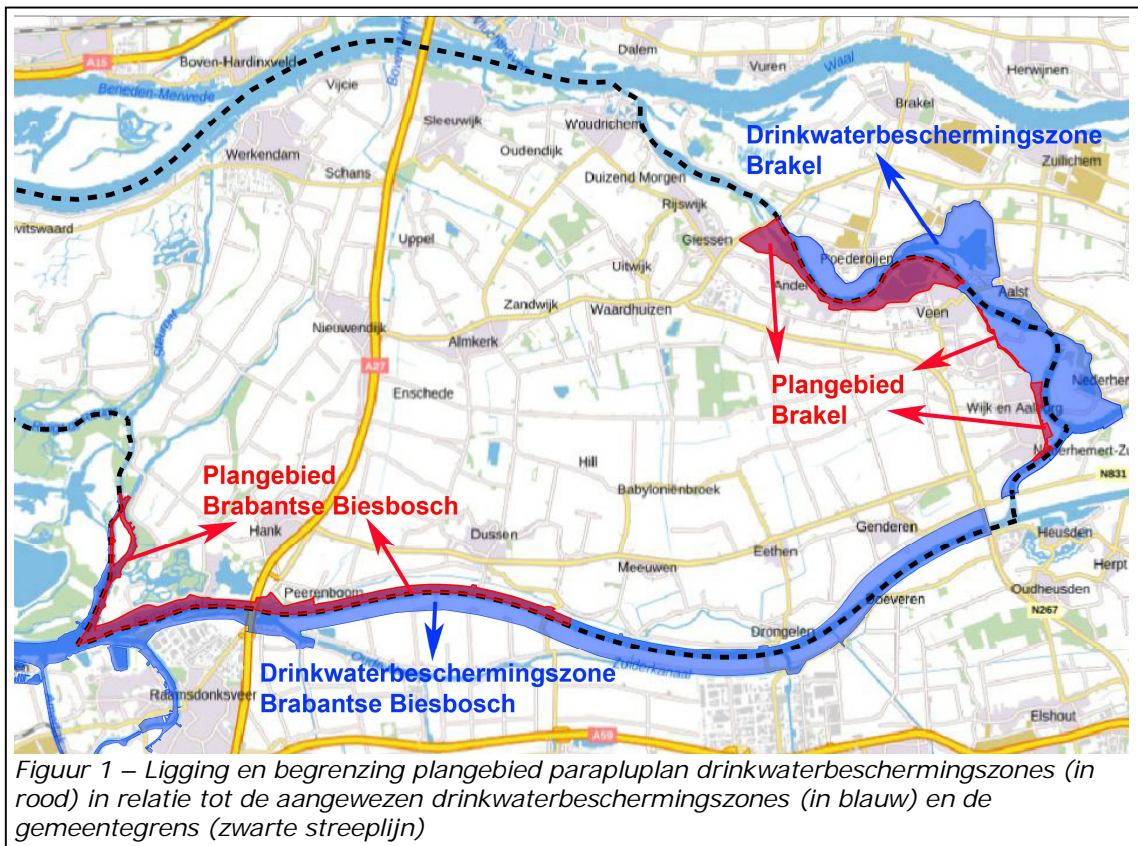
Met het parapluplan kunnen sneller dan bij een integrale herziening van alle ruimtelijke plannen het geval is, de drinkwaterbeschermingszones planologisch worden verankerd. Niet alleen worden alle ruimtelijke plannen binnen het

plangebied van het parapluplan tegelijkertijd herzien, ook worden de ruimtelijke plannen alleen herzien om de beschermingszones op te nemen middels aanduidingen, zonder dat de onderliggende bestemmingen opnieuw moeten worden bestemd. Het plan betreft daardoor in feite een partiële herziening van de geldende ruimtelijke plannen. Een ander belangrijk voordeel van het parapluplan is dat binnen de gehele gemeente Altena een eenduidige regeling voor de beschermingszones ontstaat.

Uit het voorgaande volgt dat het parapluplan alleen de verbeelding en regels van de geldende ruimtelijke plannen wijzigt voor de verankering van de drinkwaterbeschermingszones van twee oppervlaktewaterwinningen in Altena. De verbeelding en regels van de geldende ruimtelijke plannen, zoals die luiden op het moment van vaststelling van dit plan, blijven voor het overige onverkort van kracht. De verbeelding van het parapluplan bestaat dan ook alleen uit een aanduiding voor de beschermingszones en de regels alleen uit bepalingen die bij deze aanduiding behoren.

1.2 LIGGING EN BEGRENZING PLANGEBIED

Het plangebied van het parapluplan omvat alle gronden binnen de drinkwaterbeschermingszones in de gemeente Altena waar momenteel bestemmingsplannen gelden. Daaronder worden ook wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen en inpassingsplannen begrepen. Het grootste deel van beschermingszones valt hiermee binnen het plangebied. De gronden waar thans een beheersverordening geldt, maken geen deel uit van het plangebied. Dit betreft voor de beschermingszones gronden in het zuidoosten van de gemeente die tot de voormalige gemeente Aalburg behoorden. Uit jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State blijkt dat het niet mogelijk is om met een paraplubestemmingsplan een beheersverordening alleen met betrekking tot één aspect (zoals de drinkwaterbeschermingszones) te wijzigen (ECLI:NL:RVS:2020:2519). Een beheersverordening is namelijk een besluit op een andere grondslag (artikel 3.38 Wro) dan een bestemmingsplan (artikel 3.1 Wro). Een wijziging van een beheersverordening die alleen betrekking heeft op de verankering van de drinkwaterbeschermingszones kan derhalve alleen plaatsvinden bij een besluit op diezelfde wettelijke grondslag. Om die reden zijn de gronden waar een beheersverordening geldt buiten het plangebied van dit parapluplan gelaten. De gemeente Altena is voornemens om voor deze gronden de beschermingszones op een andere wijze planologisch te verankeren. In figuur 1 is de ligging en begrenzing van het plangebied weergegeven.

1.3 OPZET VAN DE TOELICHTING

De toelichting is als volgt opgebouwd. In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op de twee oppervlaktewaterwinningen in Altena en de daarbij behorende beschermingszones. Tevens komt in dit hoofdstuk aan de orde op welke wijze de beschermingszones planologisch worden verankerd. Daarna volgt in hoofdstuk 3 een toelichting op de verbeelding (plankaart) en de regels. Tot slot komt in hoofdstuk 4 de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid aan bod.

2 DRINKWATERBESCHERMINGSZONES IN ALTENA

2.1 INLEIDING

In dit hoofdstuk komen de twee oppervlaktewaterwinningen in de gemeente Altena aan de orde met de bijbehorende beschermingszones (§2.3 en §2.4) en wordt uiteengezet op welke wijze deze zones in het onderhavige paraplubestemmingsplan planologisch verankerd zijn (§2.5). Voordat daarop wordt ingegaan, wordt eerst relevante wet- en regelgeving en beleid (§2.2) met betrekking tot de bescherming van de waterwinning geduid.

2.2 WET- EN REGELGEVING EN BELEID

2.2.1 *Europese en nationale wet- en regelgeving*

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) geeft de kaders voor duurzaam waterbeheer aan, welke de lidstaten concretiseren. De KRW stelt dat de voor drinkwateronttrekking bestemde waterlichamen beschermd moeten worden.

De KRW is op nationaal niveau geïmplementeerd in de Waterwet en in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009 (Bkwm 2009). De Waterwet bevat kaders voor lozingen op oppervlaktewater. Het Bkwm 2009 bevat milieukwaliteitseisen, waaraan het oppervlaktewater bij de waterinnamepunten moet voldoen. Als aan deze eisen wordt voldaan, kan drinkwater geproduceerd worden dat aan de eisen van de Drinkwaterrichtlijn voldoet. In het Protocol monitoring en toetsing drinkwaterbronnen KRW is beschreven op welke wijze gemonitord en getoetst wordt of aan de milieukwaliteitseisen wordt voldaan.

Naast de milieukwaliteitseisen voor specifieke stoffen, is er een algemene signaleringswaarde van 0,1 microgram/l voor niet genormeerde antropogene stoffen. Bij overschrijding van deze signaleringswaarde vindt een risicobeoordeling plaats teneinde vast te stellen of verdere actie nodig is.

De Europese Drinkwaterrichtlijn stelt eisen aan de drinkwaterkwaliteit. Deze eisen zijn geconcretiseerd in de Drinkwaterwet, het Drinkwaterbesluit en de Drinkwaterregeling. Drinkwaterbedrijven hebben op grond van de Drinkwaterwet de zorg voor een duurzame uitvoering van de openbare drinkwatervoorziening binnen hun distributiegebied. De Drinkwaterregeling (2011) geeft specifieke kwaliteitseisen aan het oppervlaktewater dat gebruikt wordt voor de productie van drinkwater. Op grond van de Drinkwaterwet hebben bestuursorganen de zorgplicht voor het duurzaam veiligstellen van de openbare drinkwatervoorziening.

2.2.2 *Nationale Omgevingsvisie*

De kaders van het rijksbeleid op het gebied van de fysieke leefomgeving zijn opgenomen in de Nationale Omgevingsvisie (NOVI). De NOVI is op 11 september 2020 vastgesteld en is vanaf 12 februari 2021 bindend voor het Rijk als geldende visie onder Wet ruimtelijke ordening. De NOVI vervangt daarmee de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR, 2012).

Met de Nationale Omgevingsvisie (NOVI) geeft het Rijk een langetermijnvisie op de toekomst en de ontwikkeling van de leefomgeving in Nederland. Nederland staat immers voor een aantal urgente opgaven, die zowel lokaal, nationaal als wereldwijd

spelen. Het zijn grote en complexe opgaven op het gebied van klimaatverandering, energietransitie, circulaire economie, bereikbaarheid en woningbouw. Deze opgaven zullen Nederland flink veranderen.

De toenemende druk op de fysieke leefomgeving vraagt daarbij om een actiever Rijksoverheid. De NOVI stelt een integrale aanpak voor: integraal, samen met andere overheden en maatschappelijke organisatie, en met meer regie vanuit het Rijk. Regie vanuit het Rijk betekent echter niet het centraliseren van taken en verantwoordelijkheden; wel het geven van richting op grote opgaven en regie op goed samenspel, zowel publiek als publiek/privaat.

In de NOVI zijn de genoemde opgaven samengevat in vier prioriteiten:

- ruimte voor klimaatadaptatie en energietransitie;
- een duurzaam en economisch groeipotentieel;
- sterke en gezonde steden en regio's;
- toekomstbestendige ontwikkeling van het landelijk gebied.

Om dit te bereiken zijn 21 nationale belangen benoemd in de NOVI waarop de nationale overheid zich richt. Eén van die belangen betreft het waarborgen van een goede waterkwaliteit, duurzame drinkwatervoorziening en voldoende beschikbaarheid van zoetwater. Drinkwater is een eerste levensbehoefte en een duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening is dan ook van nationaal belang. Behalve de beschikbaarheid van voldoende zoetwater en de kwaliteit van de drinkwaterbronnen moet ook de kwaliteit en leveringszekerheid van het drinkwater zelf worden gewaarborgd. De bescherming van de huidige drinkwaterbronnen is één van de opgaven om aan de vraag naar drinkwater te kunnen blijven voldoen. De planologische verankering van de beschermingszones van de twee oppervlaktewaterwinningen in Altena levert een belangrijke bijdrage aan de realisatie van dit nationaal belang.

2.2.3 Nationaal Waterprogramma 2022-2027

De opgaven op het gebied van water zijn groot en worden in de toekomst alleen maar groter. Daarom is op 18 maart 2022 het Nationaal Water Programma 2022-2027 (NWP) vastgesteld. In het NWP beschrijft het rijk de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid en de uitvoering ervan in de rijkswateren en -vaarwegen. Het NWP is voor het waterbeleid een uitwerking van de nationale belangen in de Nationale Omgevingsvisie (NOVI).

Belangrijk uitgangspunt van het NWP is om bij de ruimtelijke inrichting aan te sluiten op de karakteristieken van het watersysteem. Voor een integrale aanpak van de opgaven wordt het water- en bodemsysteem meegenomen als leidend principe. Daarmee wordt ingezet op een ruimtelijke ordening die rekening houdt met de natuurlijke eigenschappen van het bodem- en watersysteem. En met de mogelijkheden en beperkingen die dit systeem met zich meebrengt.

In het NWP is aangegeven dat de beschikbaarheid van bronnen voor de bereiding van drinkwater onder druk staat. Dat geldt ook voor de kwaliteit van het water. Het rijk wil daarom schoon, gezond en genoeg (drink)water voor iedereen borgen door bestaande drinkwatervoorzieningen te beschermen en voldoende (nieuwe) bronnen beschikbaar te hebben voor de toekomstige drinkwaterbehoefte.

Op grond van de Waterwet heeft het rijk in het NWP gebruiksfuncties toegekend aan de rijkswateren. De toekenning van deze gebruiksfuncties volgt vaak uit Europese richtlijnen. Het gaat daarbij om gebruiksfuncties die – op grond van wettelijke verplichtingen – specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. In het NWP heeft het rijk voor de functie drinkwater de innamepunten aangewezen voor de onttrekking van drinkwater uit oppervlaktewater. Dit betreffen onder meer de innamepunten bij Brakel en de Brabantse Biesbosch. Daarmee heeft het rijk de functie drinkwater toegekend aan de oppervlaktewaterlichamen waarin deze innamepunten liggen. Ook zijn drinkwaterbeschermingszones rond de innamepunten vanuit rijkswateren ingesteld in het NWP. Dit zijn gebieden waar calamiteiten binnen 6 uur een risico kunnen vormen voor de waterwinning.

Rijkswaterstaat is verantwoordelijk voor de kwaliteit van het oppervlaktewater op de onttrekkingspunten in de rijkswateren. De waterkwaliteit moet hier voldoen aan de specifieke milieukwaliteitseisen. Rijkswaterstaat neemt in samenwerking met waterschappen en drinkwaterbedrijven maatregelen om de kwaliteit op orde te krijgen en te houden, en voert hierbij de maatregelen uit die tot zijn reguliere beheertaken behoren. Daarbij gaat het om vergunningverlening en handhaving, monitoring en informatievoorziening, afstemming met andere beheerders en agendering van knelpunten bij de verantwoordelijke partijen.

Voor de oppervlaktewaterwinningen zijn gebiedsdossiers opgesteld. Doel van deze dossiers is om inzichtelijk te maken wat nodig is voor het veiligstellen van de drinkwaterbronnen. Daartoe beschrijven deze dossiers de potentiële bedreigingen voor de drinkwaterkwaliteit ter plaatse van de waterwinningen. In de gebiedsdossiers ligt de focus op de beschermingszone rondom de innamepunten. Rijkswaterstaat voert voor 5 oppervlaktewaterwinningen de regie over de gebiedsdossiers, waaronder Brakel en Brabantse Biesbosch. Uit de gebiedsdossiers volgen opgaven om de drinkwaterwinningen veilig te stellen. Deze opgaven vormen de basis voor uitvoeringsprogramma's met maatregelen die worden genomen. Eén van die maatregelen is het borgen van de beschermingszones in ruimtelijke plannen. Met het voorliggende paraplubestemmingsplan wordt uitvoering gegeven aan deze maatregel middels de planologische verankering van de beschermingszones van de winningen bij Brakel en de Brabantse Biesbosch, voor zover deze zones in de gemeente Altena gelegen zijn.

Oorzaken van waterkwaliteitsrisico's blijven uiteraard niet beperkt tot de beschermingszone en directe omgeving van een winning, maar kennen ook oorzaken die verder bovenstrooms (mogelijk ook bovenstrooms van de landsgrens) kunnen liggen. Daarom is er ook een rivierdossier voor de Maas. Deze geeft een beschrijving van de waterkwaliteit, de bronnen en de routes en de risico's in het stroomgebied van de Maas, bovenstrooms van de innamepunten, inclusief de aanvoer vanuit het buitenland. Ook hieruit volgen opgaven voor de veiligstelling van de drinkwaterwinning en daarom is ook hieraan een uitvoeringsprogramma met maatregelen verbonden.

2.2.4 Interim Omgevingsverordening provincie Noord-Brabant

De bescherming van de waterkwaliteit van de oppervlaktewaterwinningen maakt ook deel uit van het beleid van de provincie Noord-Brabant. In de Interim Omgevingsverordening Noord-Brabant (IOV, geconsolideerde versie maart 2023) heeft de provincie voor de drinkwaterbeschermingszones nabij Brakel en de Brabantse Biesbosch het werkingsgebied "Beschermingszone rivierwaterwinning" opgenomen, als onderdeel van de rechtstreeks werkende regels voor de activiteit "Waterwinning voor menselijke consumptie". Hiervoor is Artikel 2.2 (Afwijkende regels Beschermingszone rivierwaterwinning) uit de IOV van toepassing, luidende:

Artikel 2.2 Afwijkende regels Beschermingszone rivierwaterwinning

Binnen de Beschermingszone rivierwaterwinning geldt de specifieke zorgplicht uit Artikel 2.1 'Zorgplicht Waterwinning voor menselijke consumptie' ter bescherming van de kwaliteit van het rivierwater en wordt bij een direct optredende of dreigende verontreiniging van het rivierwater Rijkswaterstaat onmiddellijk op de hoogte gesteld.

2.2.5 Waterbeheerprogramma 2022-2027 Waterschap Rivierenland

De gemeente Altena behoort tot het beheergebied van het Waterschap Rivierenland. Vanuit het gebied van Waterschap Rivierenland wordt overtollig water geloosd op de beschermingszone. Waterschap Rivierenland heeft in het Waterbeheerprogramma 2022-2027 de volgende maatregelen met betrekking tot de oppervlaktewaterwinningen nabij Brakel en de Biesbosch vermeld:

- Rekening houden met drinkwaterbelang bij uitvoering van reguliere taken. Zoals bij weging van het waterbelang, het verlenen van vergunningen, in calamiteitenplannen, handhavingsprotocollen en met de waterschapsverordening.
- Uitvoeren van de maatregelen uit de uitvoeringsprogramma's van de gebiedsdossiers;
- Leveren van een bijdrage aan monitoring en onderzoek, early warning systemen en communicatie / publieksvoorlichting.

Verder is in het waterbeheerprogramma als doel gesteld dat werkzaamheden van het waterschap in alle gevallen zijn gericht op het voorkomen van negatieve effecten voor de drinkwatervoorziening.

2.2.6 Beleidsvisie riolering en water en Rioleringsplan Altena

De Beleidsvisie riolering en water van de gemeente Altena is kaderstellend voor het waterbeleid van de gemeente Altena. De drinkwaterinnamepunten en beschermingszones worden hierin niet specifiek genoemd. Het beperken van emissies vanuit het rioolstelsel is wel onderdeel van de visie, als onderdeel van het thema 'gezonde leefomgeving'. Ook in het Gemeentelijk Rioleringsplan wordt de drinkwaterinname niet specifiek benoemd. De gemeente Altena heeft wel afgesproken dat zij de maatregelen uit de uitvoeringsprogramma's van de gebiedsdossiers uitvoert. Voor de maatregelen uit het 'Uitvoeringsprogramma oppervlaktewaterwinningpunt Brabantse Biesbosch 2022-2027' is in dit kader ook een intentieverklaring door de gemeente Altena ondertekend. Eén van die maatregelen is het borgen van de beschermingszones in ruimtelijke plannen. Met het voorliggende parapluplan wordt uitvoering gegeven aan deze maatregel middels de planologische verankering van de beschermingszones van de winningen bij Brakel en de Brabantse Biesbosch in het bestemmingsplan.

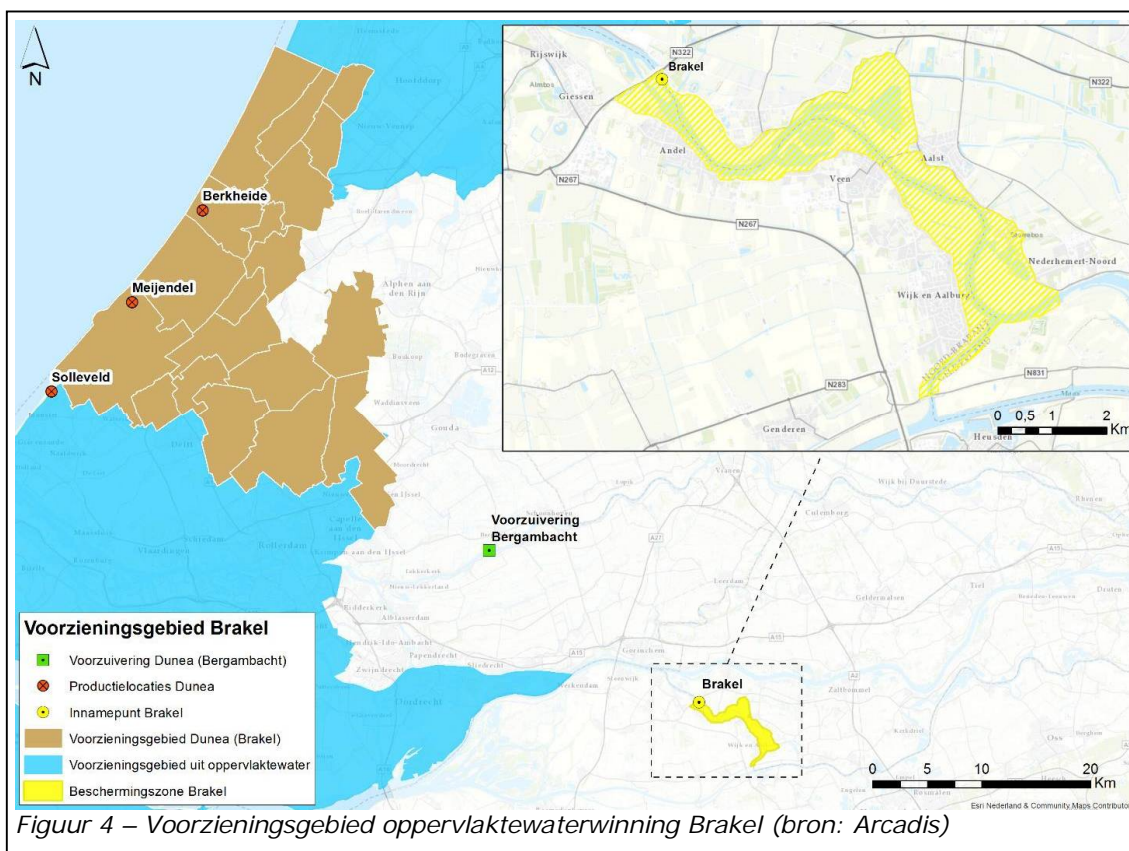
2.3 OPPERVLAKTEWATERWINNING EN DRINKWATERBESCHERMINGS-ZONE BRAKEL

2.3.1 Oppervlaktewaterwinning Brakel

Dunea levert in het westelijk deel van Zuid-Holland in 17 gemeenten aan 1,4 miljoen mensen drinkwater. Dunea wint al meer dan 135 jaar water in het duingebied van de provincie Zuid-Holland. Dit waterwingebied wordt gevoed met aangevoerd en voorgezuiverd rivierwater. Een belangrijk innamepunt voor rivierwater is pompstation Brakel, waarmee water uit de Afgedamde Maas wordt ingenomen. Het water dat hier gewonnen wordt, wordt naar drie infiltratieplassen in Zuid-Holland getransporteerd: Meijendel, Berkheide en Solleveld. Op deze locaties wint Dunea vervolgens weer het water om het westelijke deel van Zuid-Holland van drinkwater te voorzien.

De waterinname bij pompstation Brakel is 70.900.000 m³ per jaar. Dit is de gemiddelde inname per jaar in de periode 2013-2015. De hoeveelheid in te nemen water wordt bepaald door de waterniveaus van de drie infiltratieplassen in de

duinen van Zuid-Holland. Gemiddeld over een jaar wordt er ongeveer 8.300 m³ per uur ingenomen, met een maximum van 12.000 m³ per uur.

Het water dat wordt ingenomen bij Brakel wordt in verschillende stappen gezuiverd. Het zuiveringsproces begint al in de Afgedamde Maas. Vervolgens vindt transport naar een voorzuivering in Bergambacht plaats en tenslotte vindt de eindzuivering plaats in en na de infiltratieplassen in de duingebieden zelf. In de duingebieden vindt oppervlakte infiltratie en diepe infiltratie plaats.

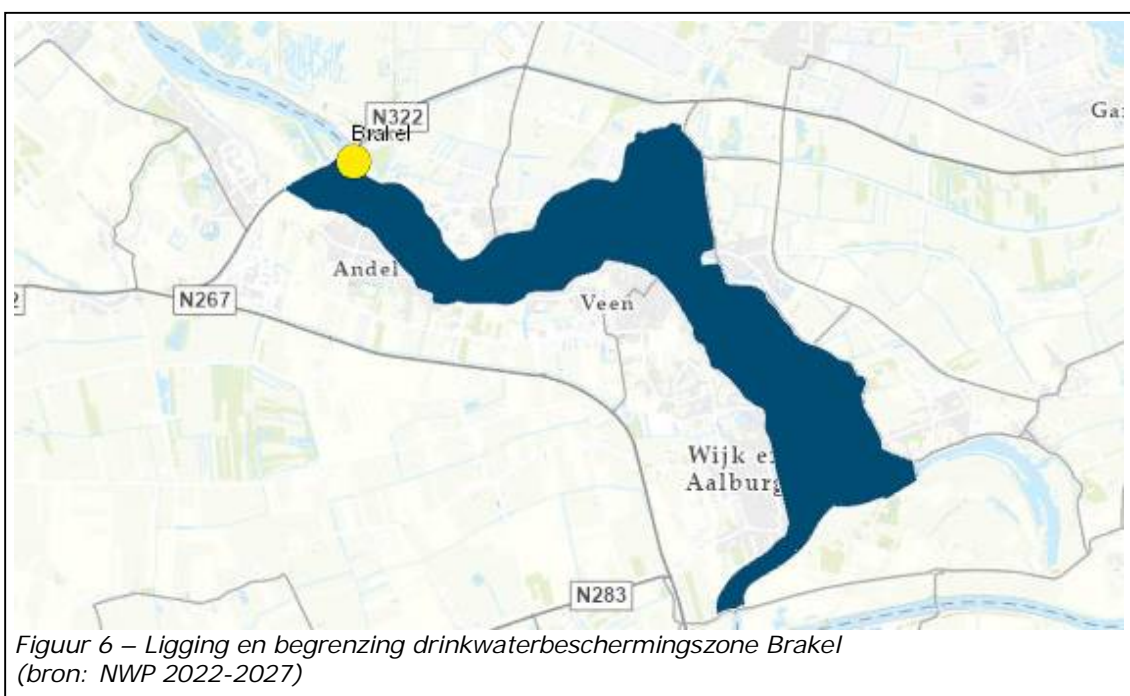
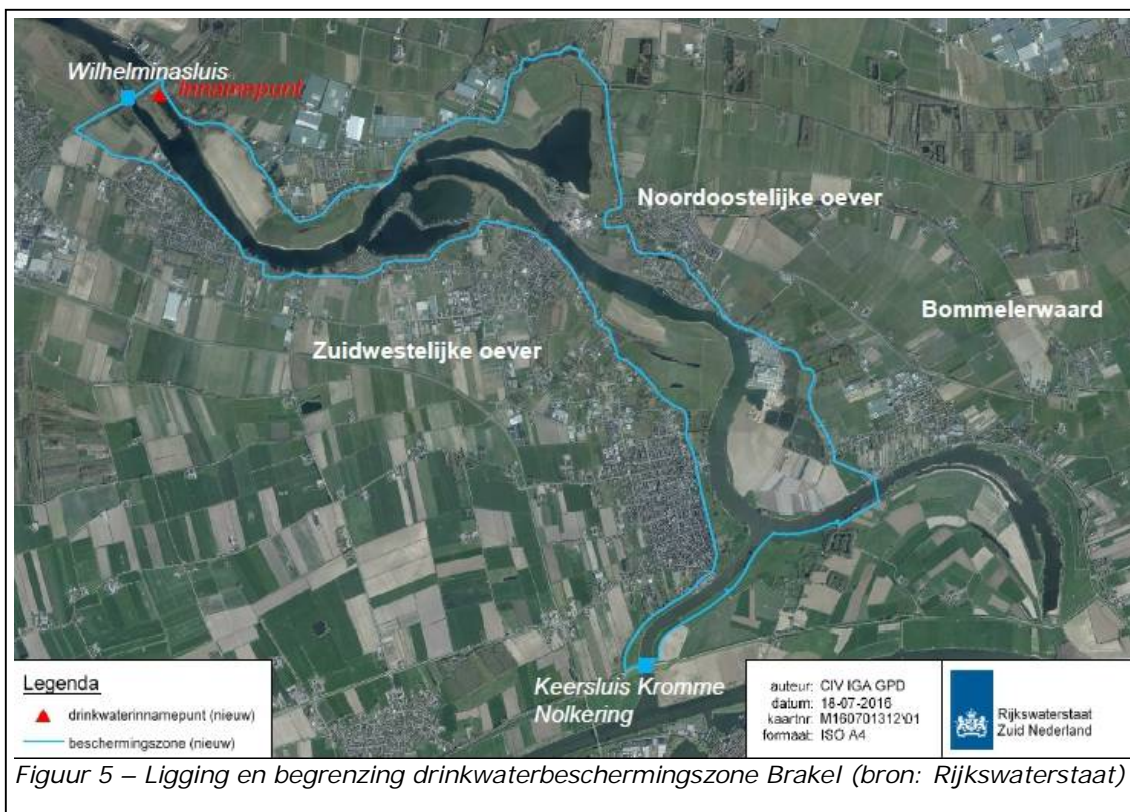
In Bergambacht is naast een voorzuivering voor het water vanuit Brakel ook een noodinlaat aanwezig. In het geval dat Dunea bij het innamepunt Brakel geen water kan innemen uit de Afgedamde Maas, omdat er sprake is van een langdurige innamestop vanwege waterkwaliteitsproblemen, kan overgestapt worden op de noodinlaat ter plaatse van het noodinnamekunstwerk bij Bergambacht. Hier heeft Dunea een vergunning om maximaal 150.000 m³ per etmaal oftewel 1.250 m³ per uur te onttrekken uit de rivier de Lek.

2.3.2 Drinkwaterbeschermingszone Brakel

Rijkswaterstaat heeft in het Nationaal Water Programma 2022-2027 (en diens voorganger het Beheer- en ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2016-2021) een beschermingszone (6-uurscontour) voor het innamepunt Brakel aangewezen. De zone is weergegeven in figuur 5.

De begrenzing van de beschermingszone loopt langs de dijklichamen. Bij het bepalen van de grenzen is rekening gehouden met de innamecapaciteit, stroming,

wind en fysieke begrenzungen. Bij de berekening van de zone zijn verschillende methodieken gebruikt. Er is gerekend met stilstaand water, met stromend water (afvoer 7,7 m³/s) en met de invloed van wind bij windkracht 6 uit verschillende richtingen. Vervolgens is gekeken wat de maatgevende beschermingszone is, dat wil zeggen het grootste berekende gebied waaruit water na een verontreiniging binnen zes uur het innamepunt kan bereiken.

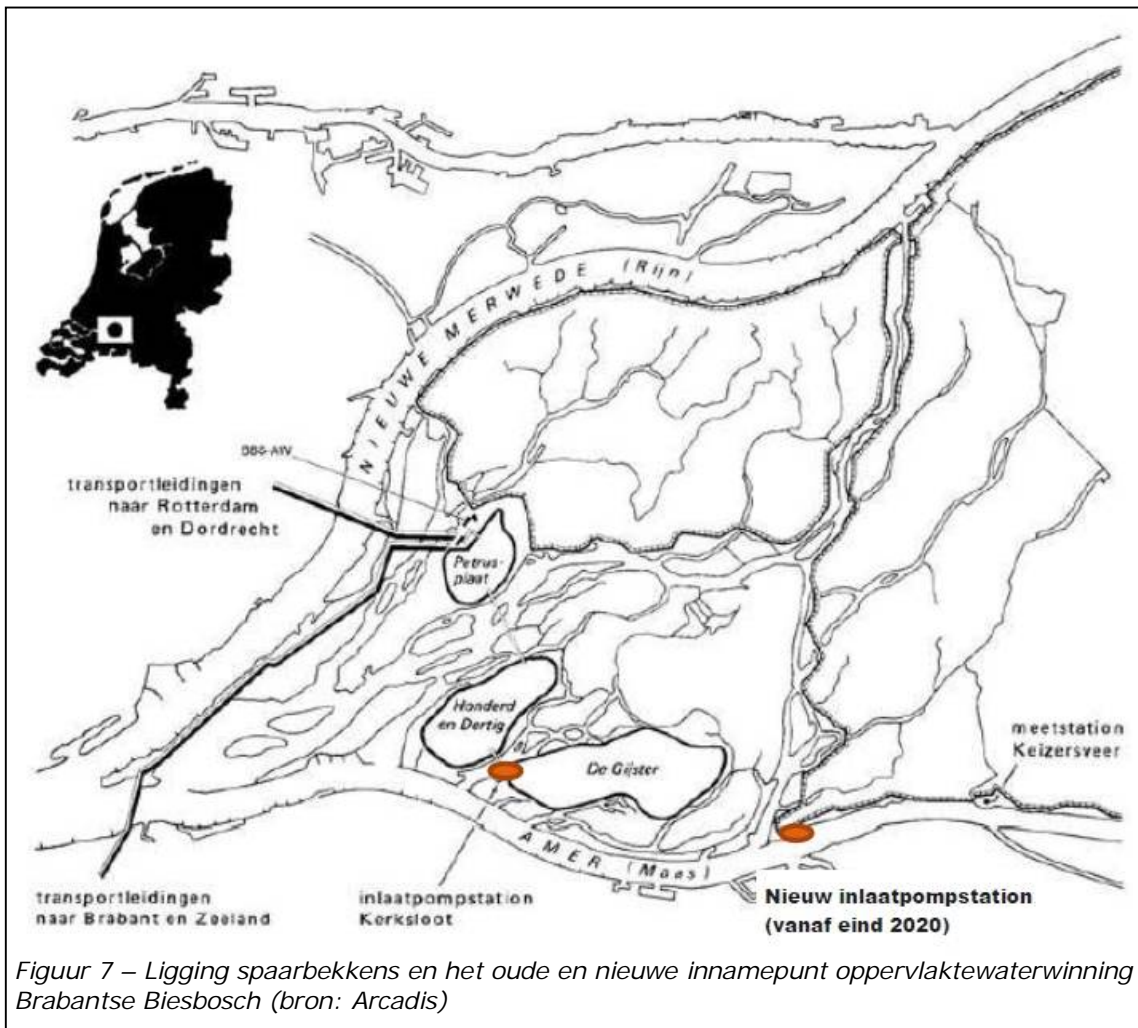
De bovenstroomse begrenzing van de beschermingszone wordt gevormd door de Wilhelminasluis. De sluis vormt een fysieke grens, waarmee voorkomen wordt dat effecten van calamiteiten op de Waal het innamepunt Brakel binnen 6 uur bereiken. De zuidelijke grens van de beschermingszone is gelegen bij de samenkomst van het Heusdensch Kanaal met de Bergsche Maas. Hier bevindt zich de kering Kromme Nolkering. Deze keersluis is onderdeel van de waterkering langs de Bergsche Maas en wordt bij extreem hoge waterstanden gesloten. Ook kan de keersluis in het geval van calamiteiten gesloten worden om het water van de Bergsche Maas te scheiden van het Heusdensch Kanaal en Afgedamde Maas. De totale lengte van de beschermingszone is circa 12 km.

2.4 OPPERVLAKTEWATERWINNING EN DRINKWATERBESCHERMINGS- ZONE BRABANTSE BIESBOSCH

2.4.1 Oppervlaktewaterwinning Brabantse Biesbosch

Evides levert in Zuidwest-Nederland aan 2,5 miljoen consumenten en bedrijven drink- en industriewater. De grootste bron voor de productie van dit drinkwater is oppervlaktewater, meer specifiek Maaswater. Hiervoor wordt door Evides rivierwater ingenomen bij het innamepunt in de Amer nabij de Biesbosch. De Amer is onderdeel van het stroomgebied van de Maas. Om het ingenomen water te kunnen voorbehandelen voordat het naar de drinkwaterzuiveringslocaties gaat zijn er in de jaren '60 en '70 van de vorige eeuw een drietal grote spaarbekkens aangelegd in de Brabantse Biesbosch, te weten het voorraadbekken De Gijster en de twee productiebekkens Honderd en Dertig en Petrusplaat. De bekkens hebben een gezamenlijke opslagcapaciteit van circa 80 miljoen m³ water. De bekkens zijn eigendom van N.V. Waterwinningbedrijf Brabantse Biesbosch (WBB). Evides is voor 60 procent aandeelhouder van WBB, en voor de overige 40 procent is dit Brabant Water. Evides is verantwoordelijk voor het feitelijke beheer en de dagelijkse bedrijfsvoering van de bekkens. De bekkens worden gebruikt voor de jaarlijkse productie van 180 miljoen m³ water. Het water wordt gebruikt als drinkwater voor burgers en industrie (65 procent), rechtstreeks voor de industrie (34 procent) en voor de landbouw (1 procent).

Het innamepunt in de Amer is sinds 2020 in werking. Daarvoor werd het water (sinds de jaren '70) ingenomen op het punt Gat van de Kerksloot, dat enkele kilometers westelijker ligt dan het innamepunt in de Amer. Het water gaat vanuit de inlaat via bekken De Gijster, via bekken de Honderd en Dertig, naar de Petrusplaat. Het water doorloopt in circa 2-3 maanden de drie spaarbekkens. De bekkens hebben een voorraadfunctie en dienen zowel kwalitatief als kwantitatief als buffer. Met de bekkens kan een periode van naar schatting 10 tot 12 weken overbrugd worden. De maximale overbruggingsduur is afhankelijk van de vraag naar ruwwater. Na het laatste spaarbekken Petrusplaat wordt het water getransporteerd naar industrie- en drinkwaterproductiebedrijven in Rijnmond, Brabant en Zeeland. Hier vindt verdere verwerking plaats tot industrie- of drinkwater. Ook wordt water geleverd aan de landbouw in Zeeland via een landbouwwaterleiding op Zuid-Beveland.

Tijdens het verblijf van het water in de spaarbekkens ondergaat dit een kwaliteitsverandering. In de meeste gevallen verbetert de kwaliteit tijdens opslag. Hieraan liggen natuurlijke processen (fysische, chemische en biologische processen) ten grondslag. Door deze processen worden stoffen soms vergaand verwijderd. In de bekken Honderd en Dertig en Petrusplaat is een continue en permanente doorstroming en treedt vrijwel geen niveauvariatie op. In het bekken De Gijster is niveauvariatie wel toegestaan en vindt geen permanente doorstroming plaats.

2.4.2 Drinkwaterbeschermingszone Brabantse Biesbosch

Rijkswaterstaat heeft in het Nationaal Water Programma 2022-2027 (en diens voorganger het Beheer- en ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2016-2021) een beschermingszone (6-uurscontour) voor het innamepunt Brabantse Biesbosch aangewezen. De zone is weergegeven in figuur 8.

Bij het bepalen van de begrenzing van de beschermingszone is rekening gehouden met de innamecapaciteit, stroming, wind en fysieke begrenzingen. Bij de berekening van de zone zijn verschillende methodieken gebruikt. Er is gerekend met een maximale stroomsnelheid van 1,1 m/s (bij afvoer 1.700 m³/s) in combinatie met getijdenbeweging in westelijke richting, met de maximale invloed van getijdebeweging in oostelijke richting en met de invloed van wind bij windkracht 6 uit verschillende richtingen. Vervolgens is gekeken wat de maatgevende beschermingszone is, dat wil zeggen het grootste berekende gebied waaruit water bij een verontreiniging binnen zes uur het innamepunt kan bereiken.

De oostelijke begrenzing van de beschermingszone ligt op een afstand van 19,4 kilometer van het innamepunt Brabantse Biesbosch. In westelijke richting is de beschermingszone begrensd op 8,4 kilometer vanaf het innamepunt. De noordelijke begrenzing in het Spijkerboor en het Steurgat ligt op 3 kilometer vanaf het innamepunt. In het zuiden maken een deel van de Donge, het Noordergat en de Amertak deel uit van de beschermingszone. Langs een deel van deze wateren ligt buitendijks gebied dat in gebruik is bij bedrijven en industrie. Ook dit is onderdeel van de beschermingszone.

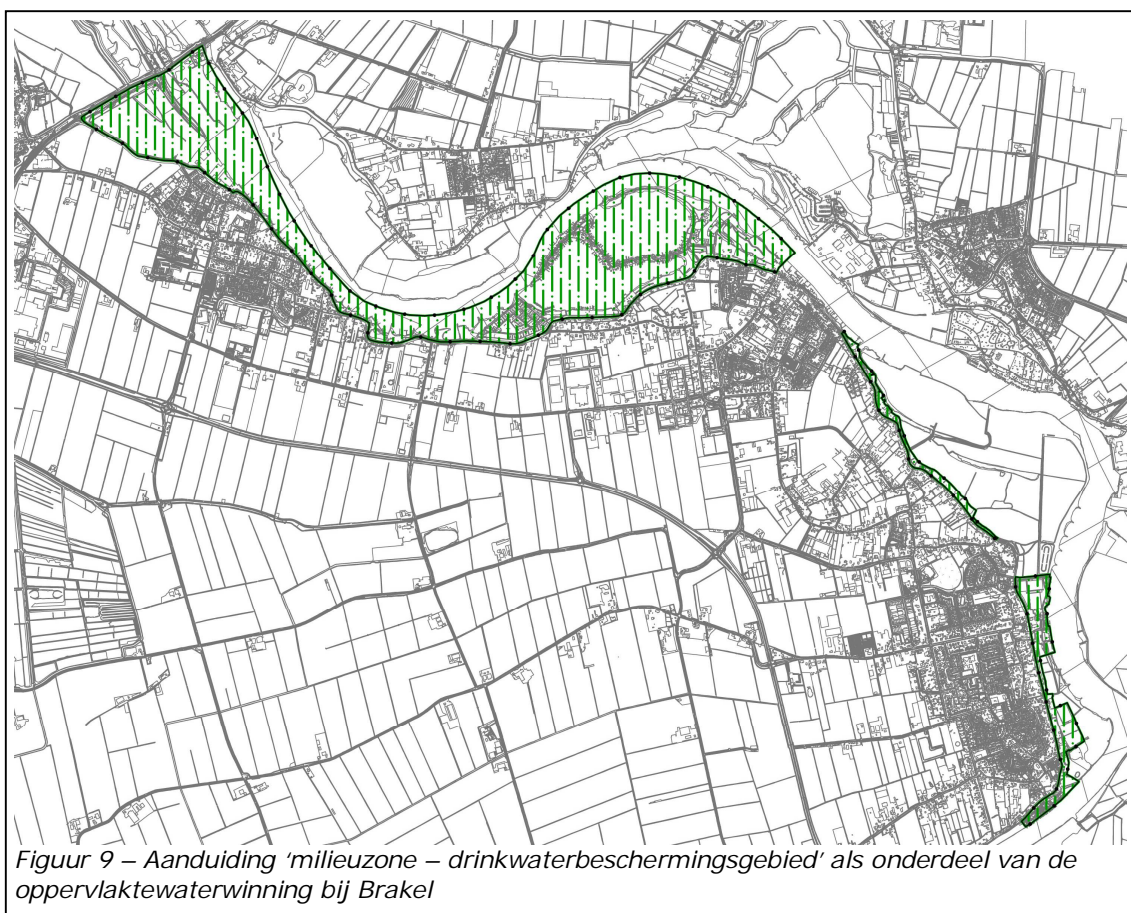
2.5 BORGING DRINKWATERBESCHERMINGSZONES IN PARAPLUPLAN

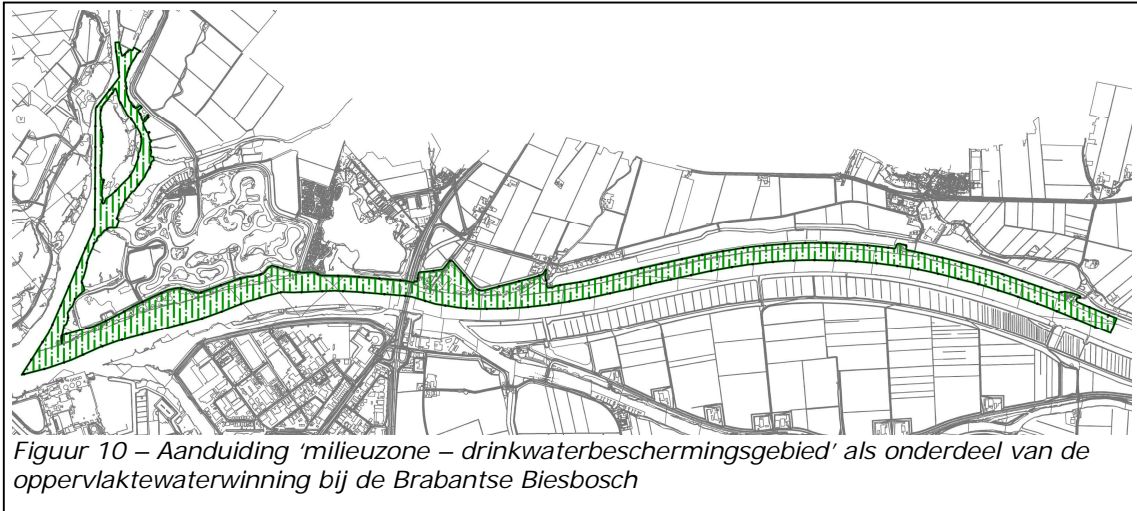
In de gebiedsdossiers en uitvoeringsprogramma's die voor de oppervlaktewaterwinningen bij Brakel en de Brabantse Biesbosch zijn opgesteld (zie paragraaf 1.1 en 2.2.3), is als maatregel opgenomen dat de drinkwaterbeschermingszones van de winningen en daarmee het waterkwaliteitsbelang moet worden geborgd in ruimtelijke plannen. Het voorliggende paraplubestemmingsplan geeft uitvoering aan deze maatregel. De drinkwaterbeschermingszones van de twee winningen worden met dit parapluplan planologisch-juridisch verankerd in het bestemmingsplan, voor zover deze binnen de gemeente Altena gelegen zijn, waardoor binnen de zones het drinkwaterbelang moet worden meegewogen bij het oprichten van bouwwerken of de uitvoering van andere werken en werkzaamheden. Hieronder komt aan de orde op welke wijze deze verankering gestalte krijgt.

2.5.1 Verbeelding

De drinkwaterbeschermingszones van de oppervlaktewaterwinningen bij Brakel en de Brabantse Biesbosch die in figuren 6 en 8 zijn weergegeven, zijn op de verbeelding van het paraplubestemmingsplan opgenomen middels de aanduiding 'milieuzone – drinkwaterbeschermingsgebied'. Dit betreft alleen het deel van de beschermingszones dat op het grondgebied van de gemeente Altena gelegen is en voor zover daar een bestemmingsplan geldt. De delen van de zones waar een beheersverordening geldt, zullen middels een facet beheersverordening planologisch worden verankerd, zie paragraaf 1.2.

De aanduiding 'milieuzone – drinkwaterbeschermingsgebied' heeft in de eerste plaats een signaleringsfunctie. Door de aanduiding is bij raadpleging van het bestemmingsplan direct te zien dat het gebied een drinkwaterfunctie heeft. Dit leidt tot bewustzijn van de drinkwaterfunctie. Het drinkwaterbelang wordt zo direct onder de aandacht gebracht bij publieke en private partijen die ruimtelijke ontwikkelingen willen realiseren. Daardoor is het vanaf het begin van de planvorming in beeld, kunnen tijdig risicoreducerende maatregelen worden getroffen en kunnen ontwikkelingen die negatieve effecten kunnen hebben op de waterkwaliteit worden voorkomen. Naast de signaleringsfunctie heeft de aanduiding 'milieuzone – drinkwaterbeschermingsgebied' ook een beschermingsfunctie voor de waterkwaliteit. Daartoe zijn aan de aanduiding regels gekoppeld die de waterkwaliteit beschermen, zie paragraaf 2.5.2.

2.5.2 Regels

In de regels van het paraplubestemmingsplan zijn bepalingen opgenomen ter bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater ten behoeve van de drinkwatervoorziening. Deze regels zijn gekoppeld aan de aanduiding 'milieuzone - drinkwaterbeschermingsgebied' die opgenomen is op de verbeelding en gelden daarom alleen ter plaatse van die aanduiding.

In de regels is vastgelegd dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'milieuzone – drinkwaterbeschermingsgebied', behalve voor de daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd zijn voor de bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater ten behoeve van de drinkwatervoorziening. Met de daar voorkomende bestemming(en) worden de bestemming(en) bedoeld die deze gronden in het onderliggende geldende bestemmingsplan hebben. Die bestemming(en) blijven gewoon van kracht en daar komt de medebestemming voor de bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater bij. Om de waterkwaliteit te beschermen zijn aan de aanduiding 'milieuzone – drinkwaterbeschermingsgebied' regels verbonden voor het bouwen en het uitvoeren van werken of van werkzaamheden. Hieronder wordt op de inhoud van deze regels ingegaan. Voorafgaand daaraan wordt voor de volledigheid nog wel opgemerkt dat deze regels gelden naast de rechtstreeks werkende algemene zorgplicht die in de Interim Omgevingsverordening (IOV) van de provincie Noord-Brabant is opgenomen, zie paragraaf 2.2.4. Oftewel, er dient binnen de drinkwaterbeschermingszone niet alleen te worden voldaan aan de regels uit dit paraplubestemmingsplan, maar ook aan de algemene zorgplicht uit de IOV.

Bouwen

Verbod

In de regels is bepaald dat op of in gronden met de aanduiding 'milieuzone – drinkwaterbeschermingsgebied' geen bouwwerken mogen worden gebouwd. Als gevolg van de realisatie van bouwwerken en/of bouwwerkzaamheden kunnen namelijk direct of indirect schadelijke stoffen in het oppervlaktewater terecht komen, bijvoorbeeld als uitlopende bouwmaterialen worden toegepast, lozingen toenemen of lekkage van materialen optreedt. Ook kunnen door grondroerende werkzaamheden die nodig zijn voor de realisatie van bouwwerken stoffen uit de (water)bodem vrijkomen die negatieve effecten hebben op de waterkwaliteit.

Afwijken van het bouwverbod

Van dit bouwverbod kan door middel van het verlenen van een omgevingsvergunning worden afgeweken voor de bouw van bouwwerken ten dienste van de daar voorkomende geldende bestemming(en), mits het bouwwerk en de bouwwerkzaamheden geen onevenredige afbreuk doen aan de bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater ten behoeve van de drinkwatervoorziening. Deze afwijkingsmogelijkheid zorgt ervoor dat het waterkwaliteitsbelang nadrukkelijk wordt meegewogen bij de beoordeling van bouwplannen. Het bevoegd gezag zal van geval tot geval moeten afwegen of een omgevingsvergunning kan worden verleend. Bij deze afweging zal het belang van uitvoering van het desbetreffende bouwplan worden afgewogen tegenover de effecten voor de kwaliteit voor het oppervlaktewater met het oog op de drinkwatervoorziening. Bij die afweging dient zowel de eindsituatie van het bouwplan als de uitvoering van het plan te worden betrokken. Het bevoegd gezag laat zich bij de bij de verlening van een vergunning adviseren door het betrokken waterwinningbedrijf. Ter plaatse van de beschermingszone van de waterwinning bij Brakel is dat Dunea en ter plaatse van de beschermingszone van de waterwinning bij de Brabantse Biesbosch is dat Evides. Deze adviesrol zorgt er niet alleen voor dat het desbetreffende waterwinningbedrijf kan bekijken wat de effecten van een bouwplan op de waterkwaliteit zijn, maar heeft ook als belangrijk voordeel dat het waterwinningbedrijf op de hoogte is van bouwplannen en daardoor niet verrast wordt als ten gevolge daarvan de waterkwaliteit beïnvloed wordt. Het bevoegd gezag kan voorschriften verbinden aan een omgevingsvergunning. Dit kunnen uitsluitend voorschriften zijn om de waterkwaliteit te beschermen ten behoeve van de drinkwatervoorziening, zodat voorkomen wordt dat een bouwwerk en/of bouwwerkzaamheden onevenredige afbreuk doen aan de kwaliteit van het oppervlaktewater. Dit kunnen bijvoorbeeld voorschriften zijn om bij de uitvoering van bouwwerkzaamheden bepaalde maatregelen te treffen om verontreiniging van het oppervlaktewater te voorkomen. Bij vergunningverlening kan ook gevraagd worden om een monitoringsplan. Een monitoringsplan kan helpen om meer grip te krijgen op de stoffen die in het water terecht komen om bronopsporing van verontreinigingen te vereenvoudigen.

Uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden

Vergunningplicht

Aan de aanduiding 'milieuzone – drinkwaterbeschermingsgebied' is een omgevingsvergunningenstelsel verbonden voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden. Dit betekent dat het verboden is om bepaalde werken en werkzaamheden uit te voeren zonder omgevingsvergunning. Bij deze werken en werkzaamheden kunnen namelijk stoffen (uit de bodem) vrijkomen die de waterkwaliteit negatief beïnvloeden. Het maakt daarbij niet uit voor welk doel deze werken en werkzaamheden worden verricht. Het betreft de volgende werken en werkzaamheden:

- a. het uitvoeren van grondwerkzaamheden, waartoe worden gerekend het ontgronden, vergraven, afgraven, egaliseren, diepploegen, woelen, mengen en ophogen van gronden;
- b. het aanleggen, verdiepen, verbreden, baggeren, verontdiepen en dempen van greppels, watergangen en andere waterpartijen;
- c. het aanleggen van ondergrondse transport-, energie- of communicatieleidingen en daarmee verband houdende constructies, installaties en apparatuur;
- d. het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden die een verandering van de waterhuishouding tot gevolg hebben.

Uitzonderingen

Er is geen omgevingsvergunning nodig voor werken en/of werkzaamheden indien:

- a. de werken en of werkzaamheden het normale onderhoud en beheer betreffen, of;
- b. de werken of werkzaamheden reeds in uitvoering zijn op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan, of;
- c. de werken of werkzaamheden mogen worden uitgevoerd krachtens een reeds verleende omgevingsvergunning, of;
- d. de werken en werkzaamheden worden uitgevoerd ten behoeve van de bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater ten behoeve van drinkwaterwinning.

Middels uitzondering a. is geregeld dat voor werken en werkzaamheden die tot het normale onderhoud en beheer van gronden kunnen worden gerekend een vergunning nodig is. Deze kunnen dus doorgang vinden zonder dat eerst een nadere afweging van de effecten op de kwaliteit van het oppervlaktewater benodigd is. Uitzondering d. zorgt ervoor dat voor werken en werkzaamheden die worden uitgevoerd met het doel om de kwaliteit van het oppervlaktewater te beschermen geen vergunning nodig is. Bij deze werken en werkzaamheden heeft immers vooraf al een beoordeling plaatsgevonden, waaruit gebleken is dat deze een bijdrage leveren aan de bescherming van de waterkwaliteit.

Toetsingscriteria

Een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken en/of werkzaamheden kan alleen worden verleend als die werken en/of werkzaamheden geen onevenredige afbreuk doen aan de bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater ten behoeve van de drinkwatervoorziening. Zo wordt het waterkwaliteitsbelang nadrukkelijk meegewogen bij de uitvoering van werken en/of werkzaamheden. Dit is hetzelfde toetsingscriterium als voor het verlenen van een omgevingsvergunning om van het bouwverbod af te wijken, zoals hierboven weergegeven onder het kopje 'Afwijken van het bouwverbod'. De daarbij gegeven toelichting is eveneens van toepassing voor een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken of werkzaamheden. Derhalve wordt hiernaar verwezen. Ook voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor werken en werkzaamheden geldt dat het betrokken waterwinningbedrijf een adviesrol heeft en er in het belang van de bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater met het oog op de drinkwatervoorziening voorschriften aan de vergunning kunnen worden verbonden.

3 MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN

In een bestemmingsplan dient aangetoond te worden dat er sprake is van een 'goede ruimtelijke ordening'. Onderdeel hiervan is dat het plan niet in strijd mag zijn met de geldende regelgeving die betrekking heeft op milieu- en omgevingsaspecten, zoals op het gebied van geluid, geur, externe veiligheid, luchtkwaliteit, ecologie, archeologie, cultuurhistorie, etc.

Het voorliggende paraplubestemmingsplan voorziet alleen in de planologische verankering van de drinkwaterbeschermingszones van de oppervlaktewaterwinningen bij Brakel en de Brabantse Biesbosch. Het parapluplan heeft geen invloed op en daarmee geen negatieve gevolgen voor andere milieu- en omgevingsaspecten. Het plan is derhalve niet in strijd met de regelgeving voor die milieu- en omgevingsaspecten. Een uitgebreide toetsing aan die regelgeving is daarom niet nodig.

4 JURIDISCHE ASPECTEN

4.1 ALGEMEEN

Het onderhavige bestemmingsplan betreft een paraplubestemmingsplan, waarmee de verbeelding en regels van de geldende bestemmingsplannen (waaronder begrepen wijzigings-, uitwerkings- en inpassingsplannen) in de gemeente Altena worden herzien om de drinkwaterbeschermingszones van de oppervlaktewaterwinningen bij Brakel en de Brabantse Biesbosch daarin op te nemen. Op de verbeelding is daarom alleen een gebiedsaanduiding voor de beschermingszones opgenomen en de regels bevatten uitsluitend bepalingen met betrekking tot die gebiedsaanduiding. Het plan heeft de vorm van een partiële herziening.

Vanaf 1 juli 2013 zijn de RO Standaarden 2012, als opvolger van de RO Standaarden 2008, verplicht geworden. Concreet betekent dit dat nieuwe bestemmingsplannen vanaf die datum volgens deze nieuwe standaard opgesteld en gepubliceerd moeten worden. Het voorliggende plan is overeenkomstig deze vereisten opgesteld.

4.2 VERBEELDING

De plangrens van dit bestemmingsplan is gelijk aan de begrenzing aan de drinkwaterbeschermingszones van de oppervlaktewaterwinningen bij Brakel en de Brabantse Biesbosch voor zover die in de gemeente Altena gelegen zijn (zie paragraaf 2.3.2 en 2.4.2). Op de verbeelding is binnen deze plangrens uitsluitend de aanduiding 'milieuzone - drinkwaterbeschermingsgebied' opgenomen. Er zijn geen andere aanduidingen of bestemmingen op de verbeelding aangegeven.

De verbeelding van de onderliggende geldende bestemmingsplannen wordt gewijzigd in die zin dat de genoemde aanduiding daaraan wordt toegevoegd. De verbeelding van deze onderliggende plannen blijft voor het overige ongewijzigd van kracht.

4.3 REGELS

Met dit bestemmingsplan worden wijzigingen aangebracht in de regels van de geldende bestemmingsplannen in de gemeente Altena, voor zover deze gelegen zijn binnen het plangebied van dit bestemmingsplan. De regels worden alleen aangevuld met de regels die in dit plan zijn opgenomen voor de drinkwaterbeschermingszones voor de oppervlaktewaterwinningen bij Brakel en de Brabantse Biesbosch. Voor het overige blijven de regels van de geldende bestemmingsplannen ongewijzigd van kracht.

Voor de inhoud van de regels die opgenomen zijn in het parapluplan voor de drinkwaterbeschermingszones, alsmede een toelichting daarop, wordt verwezen naar paragraaf 2.5.

In de regels is een zogenoemde schakelbepaling opgenomen om de verhouding tussen de geldende bestemmingsplannen en het parapluplan te bepalen. Daartoe regelt de schakelbepaling dat regels voor de drinkwaterbeschermingszones, die in dit parapluplan zijn opgenomen, aan de geldende plannen worden toegevoegd en

dat de overige regels van de geldende plannen ongewijzigd van kracht blijven. Eveneens regelt deze bepaling dat de aanduiding 'milieuzone – drinkwaterbeschermingsgebied', zoals opgenomen op de verbeelding van dit parapluplan, aan de verbeelding van de geldende plannen wordt toegevoegd en dat de verbeelding van de geldende plannen voor het overige ongewijzigd van kracht blijft.

De regels van het parapluplan bevatten ook standaardregels die volgens het Besluit ruimtelijke ordening in elk bestemmingsplan moeten worden opgenomen. Dat betreft de anti-dubbelregel, het overgangsrecht en de slotregel.

5 UITVOERBAARHEID

5.1 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Op grond van artikel 6.12 van de Wro is het verplicht voor gronden waarvoor een bestemmingsplan wordt opgesteld een exploitatieplan vast te stellen. Een exploitatieplan hoeft niet te worden opgesteld als er geen sprake is van een bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, lid 1 van de Wro. Dit is bij het onderhavige paraplubestemmingsplan het geval, aangezien met het plan uitsluitend de drinkwaterbeschermingszones van de oppervlaktewaterwinningen bij Brakel en de Brabantse Biesbosch planologisch worden verankerd. Dit betreft geen bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, lid 1 Wro. Het opstellen van een exploitatieplan is daarom niet nodig.

Het parapluplan verankert de drinkwaterbeschermingszones van de oppervlakte-waterwinningen bij Brakel en de Brabantse Biesbosch in het bestemmingsplan voor zover deze zones in de gemeente Altena gelegen zijn. Het plan voorziet daarmee niet in nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen, maar alleen in een beschermingsregeling voor de waterkwaliteit. Initiatieven voor de realisatie van bouwwerken en/of de uitvoering van werken en werkzaamheden in de beschermingszones zullen worden getoetst aan de regels van het parapluplan. Eventuele maatregelen die nodig zijn bij de realisatie van die bouwwerken en/of werken en werkzaamheden ter bescherming van de waterkwaliteit, komen voor rekening van de initiatiefnemer van het bouwplan of werken en werkzaamheden. De financiering van alle kosten die verbonden zijn aan de uitvoering van het parapluplan komen daarmee voor rekening van de initiatiefnemers. Hierdoor zijn er geen kosten voor de gemeente aan de uitvoering van het plan verbonden.

Geconcludeerd kan worden dat het vaststellen van een exploitatieplan niet nodig is en het bestemmingsplan economisch uitvoerbaar is.

5.2 MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID

5.2.1 *Inspraak*

Het voorontwerp bestemmingsplan heeft vanaf 29 september 2023 tot en met 19 oktober 2023 ter inzage gelegen in het kader van inspraak. Gedurende die termijn kon eenieder een inspraakreactie over het voorontwerp bestemmingsplan indienen. Er zijn 2 inspraakreacties ontvangen. Deze reacties zijn samengevat en voorzien van een gemeentelijke beantwoording in een aparte 'Nota van inspraak en wettelijk vooroverleg', welke als bijlage bij de toelichting is opgenomen. Voor de samenvatting en beantwoording van de inspraakreacties wordt derhalve verwezen naar deze nota.

5.2.2 *Vooroverleg ex artikel 3.1.1 Bro*

In het kader van artikel 3.1.1 Bro is overleg gevoerd over het voorontwerp bestemmingsplan met de gebruikelijke overlegpartners in het kader van de ruimtelijke ordening. Er hebben 3 overlegpartners gereageerd. Deze reacties zijn samengevat en voorzien van een gemeentelijke beantwoording in een aparte 'Nota van inspraak en wettelijk vooroverleg', welke als bijlage bij de toelichting is opgenomen. Voor de samenvatting en beantwoording van de vooroverlegreacties wordt derhalve verwezen naar deze nota.

5.2.3 Zienswijzen

De formele bestemmingsplanprocedure start met de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan. Gedurende de periode van terinzagelegging kan eenieder zienswijzen tegen het ontwerpbestemmingsplan indienen. Zodra de zienswijzen bekend zijn, dan zal op deze plaats een beknopte inhoud van de zienswijzen alsmede de gevolgen van de zienswijzen voor het bestemmingsplan vermeld worden.

